
PIEŅEMTIE TEKSTI

P8_TA(2018)0341

Autonomu ieroču sistēmas

Eiropas Parlamenta 2018. gada 12. septembra rezolūcija par autonomo ieroču sistēmām (2018/2752(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību V sadaļas 21. pantu un jo īpaši 21. panta 2. punkta c) apakšpunktu,
- ņemot vērā *Martens* klauzulu, kas iekļauta Ženēvas konvencijām pievienotajā 1. papildprotokolā (1977),
- ņemot vērā ANO 2018. gada Atbruņošanās programmas IV daļu “Mūsu kopīgās nākotnes nodrošināšana”,
- ņemot vērā 2013. gada 3. maija pētījumu par to, kā bezpilota lidaparātu un autonomu robotu izmantošana karadarbībai ietekmē cilvēktiesības,
- ņemot vērā tā vairākas nostājas, ieteikumus un rezolūcijas, kurās Parlaments aicināja paredzēt letālu autonomo ieroču sistēmu (*LAWS*) starptautisku aizliegumu, piemēram, tā 2018. gada 5. jūlija ieteikumu Padomei attiecībā uz Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 73. sesiju¹, tā 2018. gada 13. marta plenārsēdē pieņemto pilnvarojumu sākt sarunas nolūkā pieņemt Eiropas Parlamenta un Padomes regulu par Eiropas aizsardzības rūpniecības attīstības programmas izveidi, tā 2017. gada 13. decembra rezolūciju par 2016. gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē un Eiropas Savienības politiku šajā jomā², tā 2016. gada 7. jūlija ieteikumu Padomei par Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 71. sesiju³ un tā 2014. gada 27. februāra rezolūciju par bruņotiem bezpilota lidaparātiem⁴,
- ņemot vērā ANO īpašā referenta jautājumos par ārpustiesas, tūlītēju vai patvaļīgu nāvessodu izpildi *Christof Heyns* 2013. gada 9. aprīļa ziņojumu (UN A/HRC/23/47),
- ņemot vērā ES paziņojumus par letālu autonomo ieroču sistēmām Parasto ieroču

---

¹ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0312.

² Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0494.

³ OV C 101, 16.3.2018., 166. lpp.

⁴ OV C 285, 29.8.2017., 110. lpp.

konvencijas pušu valdību ekspertu grupas sanāksmēs, kas notika Ženēvā, 2017. gada 13.–17. novembrī, 2018. gada 9.–13. aprīlī un 2018. gada 27.–31. augustā,

- ņemot vērā ieguldījumu, ko dažādas valstis, tostarp ES dalībvalstis, sniedza pirms valdību ekspertu grupas 2017. un 2018. gada sanāksmēm,
  - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2017. gada 31. maija atzinumu, kurā aicināts nodrošināt cilvēka kontrolētu mākslīgā intelekta attīstības procesu un aizliegt letālu autonomo ieroču sistēmas,
  - ņemot vērā Svētā Krēsla aicinājumu aizliegt letālus autonomos ieročus,
  - ņemot vērā 2015. gada jūlija atklāto vēstuli, kuru parakstījuši vairāk nekā 3000 pētnieku mākslīgā intelekta un robotikas jomā, un 2017. gada 21. augusta atklāto vēstuli, kuru parakstījuši 116 vadošo robotikas un mākslīgā intelekta uzņēmumu dibinātāji un kurā pausts brīdinājums attiecībā uz letālu autonomo ieroču sistēmām, ka arī 240 organizāciju un 3049 privātpersonu vēstuli, kurā pausta apņemšanās nekad nepiedalīties letālu autonomo ieroču sistēmu izstrādē, ražošanā vai izmantošanā,
  - ņemot vērā Starptautiskās Sarkanā Krusta komitejas paziņojumus un pilsoniskās sabiedrības iniciatīvas, piemēram, kampaņu slepkavu robotu apturēšanai (*Campaign to Stop Killer Robots*), kurā pārstāvētas 70 organizācijas no 30 valstīm, tostarp tādas organizācijas kā „*Human Rights Watch*”, „*Article36*” un „*Amnesty International*”,
  - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. un 4. punktu,
- A. tā kā ES politikas un rīcības pamatā ir cilvēktiesību principi un cilvēka cieņas, ANO Statūtu un starptautisko tiesību principu ievērošana; tā kā šie principi būtu jāpiemēro, lai saglabātu mieru, novērstu konfliktus un stiprinātu starptautisko drošību;
- B. tā kā termins „letālu autonomo ieroču sistēmas” attiecas uz ieroču sistēmām, kurās nav paredzēta jēgpilna cilvēka kontrole pār kritiski svarīgajām konkrētu mērķu izraudzīšanās un uzbrukšanas funkcijām;
- C. tā kā tiek ziņots, ka nezināms skaits valstu, publiski finansētu un privātā sektora uzņēmumu veic pētniecību un izstrādi attiecībā uz letālu autonomo ieroču sistēmām, sākot no raķetēm, kuras spēj selektīvi izraudzīties mērķi, līdz mācīšanās mašīnām, kurām ir kognitīvas prasmes izlemēt, pret ko, kad un kur cīnīties;
- D. tā kā neautonomas sistēmas, piemēram, automatizētas, no attāluma vai ar telesakariem darbināmas sistēmas, nevajadzētu uzskatīt par letālu autonomo ieroču sistēmām;
- E. tā kā letālu autonomo ieroču sistēmām ir potenciāls būtiski mainīt karadarbību, izraisot vēl nepieredzētu un nekontrolētu bruņošanās sacensību;
- F. tā kā letālu autonomo ieroču sistēmu izmantošana rada būtiskus ētiskus un juridiskus jautājumus attiecībā uz cilvēka kontroli, jo īpaši saistībā ar kritiski svarīgām funkcijām, piemēram, mērķu izraudzīšanos un uzbrukšanu; tā kā iekārtas un roboti nevar līdzīgi cilvēkam pieņemt lēmumus, kas saistīti ar nošķiršanas, samērīguma un piesardzības juridiskajiem principiem;
- G. tā kā cilvēka iesaistei un pārraudzībai ir galvenā nozīme tādu lēmumu pieņemšanas

procesā, kuru sekas var būt letālas, jo tikai cilvēks var būt atbildīgs par lēmumiem saistībā ar dzīvību un nāvi;

- H. tā kā starptautiskās tiesības, tostarp humanitārās tiesības un cilvēktiesības, ir pilnībā piemērojamas visām ieroču sistēmām un tiem, kuri tās izmanto, un tā kā starptautisko tiesību normu ievērošana ir viena no galvenajām prasībām, kas valstīm ir jāpilda, sevišķi tad, ja ir jāievēro tādi principi kā civiliedzīvotāju aizsardzība vai piesardzības pasākumu veikšana uzbrukuma gadījumā;
- I. tā kā letālu autonomo ieroču sistēmu izmantošana rada svarīgus jautājumus par starptautisko cilvēktiesību, starptautisko humanitāro tiesību un Eiropas normu un vērtību īstenošanu saistībā ar turpmākajām militārajām darbībām;
- J. tā kā 2017. gada augustā 116 vadošo starptautisko robotikas un mākslīgā intelekta uzņēmumu dibinātāji nosūtīja atklātu vēstuli ANO, aicinot valdības “novērst bruņošanās sacensību šo ieroču jomā” un “izvairīties no šo tehnoloģiju destabilizējošās ietekmes”;
- K. tā kā jebkuras letālu autonomo ieroču sistēmas darbībā var rasties traucējumi, ņemot vērā slikti uzrakstītu programmas kodu vai kiberuzbrukumu, ko veic naidīga valsts vai nevalstiska persona,
- L. tā kā Parlaments ir vairākkārt aicinājis steidzami izstrādāt un pieņemt kopēju nostāju par letālu autonomo ieroču sistēmām, paredzēt starptautisku aizliegumu attiecībā uz tādu pilnībā autonomo ieroču sistēmu izstrādi, ražošanu un izmantošanu, kas ļauj veikt uzbrukumus bez jēgpilnas cilvēka kontroles, kā arī sākt efektīvas sarunas par šo ieroču sistēmu aizliegšanu,
  - 1. atgādina, ka ES vēlas kļūt par pasaules mēroga dalībnieku miera veicināšanā, un aicina paplašināt tās lomu pasaules atbruņošanās un ieroču neizplatīšanas centienos, turklāt tās darbībās un politikā censties uzturēt starptautisko mieru un drošību, nodrošinot starptautisko humanitāro tiesību un cilvēktiesību ievērošanu un civiliedzīvotāju un civilās infrastruktūras aizsardzību;
  - 2. aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci/ augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP), dalībvalstis un Eiropadomi steidzamības kārtā sagatavot un līdz Parasto ieroču konvencijas augsto līgumslēdzēju pušu 2018. gada novembra sanāksmei pieņemt kopēju nostāju par letālu autonomo ieroču sistēmām, paredzot jēgpilnu cilvēka kontroli pār kritiski svarīgām šo ieroču sistēmu funkcijām, tostarp to izvietojuma laikā, un attiecīgajos forumos paust vienotu viedokli, kā arī attiecīgi rīkoties; šajā sakarībā aicina PV/AP, dalībvalstis un Padomi apmainīties ar paraugpraksi un piesaistīt ekspertus, akadēmisko aprindu pārstāvjus un pilsonisko sabiedrību;
  - 3. mudina PV/AP, dalībvalstis un Padomi strādāt pie tā, lai sāktu starptautiskas sarunas par juridiski saistošu instrumentu, ar ko aizliedz letālu autonomo ieroču sistēmas;
  - 4. šajā sakarībā uzsver, ka ir ārkārtīgi svarīgi nepieļaut jebkādu tādu letālu autonomo ieroču sistēmu izstrādi un ražošanu, kuru kritiski svarīgajām funkcijām, piemēram, mērķu izraudzīšanās un uzbrukšana, nav paredzēta cilvēka kontrole;
  - 5. atgādina par savu 2018. gada 13. marta nostāju attiecībā uz regulu par Eiropas aizsardzības rūpniecības attīstības programmu, jo īpaši tās 6. panta (Atbalsttiesīgas darbības) 4. punktu, un uzsver vēlmi pieņemt līdzīgu nostāju saistībā ar gaidāmo

aizsardzības pētniecības programmu, aizsardzības rūpniecības attīstības programmu un citiem svarīgiem Eiropas Aizsardzības fonda darbības laikposmam pēc 2020. gada elementiem;

6. uzsver, ka neviens ierocis vai ieroču sistēma, ko patlaban izmanto ES spēki, nav letālu autonomo ieroču sistēma; atgādina, ka ieroči un ieroču sistēmas, kas ar nolūku ir izstrādāti tā, lai aizsargātu savas platformas, kaujas spēkus un iedzīvotājus pret ārkārtīgi dinamisku apdraudējumu, piemēram, pret ienaidnieka raķetēm, munīciju un lidaparātiem, netiek uzskatīti par letālu autonomo ieroču sistēmām; uzsver, ka lēmumi par attiecīga ieroča vai sistēmas izmantošanu, lai uzbruktu gaisa kuģiem, uz kuriem atrodas cilvēki, būtu jāpieņem cilvēkiem;
7. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Eiropas Ārējās darbības dienestam, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Apvienoto Nāciju Organizācijai un NATO ģenerālsekretāram.